

Sygn. akt VIII U 2266/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 września 2014 r. **nr** (...) 3/SP3- (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 2266/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 września 2014r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. C. prawa do świadczenia przedemerytalnego, uzasadniając, iż ubezpieczony udowodnił 36 lat, 3 miesiące i 5 dni okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 28 dni nieskładkowych, jednakże zaprzestanie prowadzenia przez niego działalności gospodarczej nie nastąpiło na skutek ogłoszenia upadłości, wobec czego brak podstaw do przyznania świadczenia.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego. Na uzasadnienie podał, że jego działalność została zlikwidowana na skutek braku opłacalności jej prowadzenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji wskazując, iż ubezpieczony nie posiada orzeczenia o ogłoszeniu upadłości jego działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. ustalił co następuje:

Ubezpieczony J. C. urodził się (...)

Ostatnio prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) s.c. Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowo – Handlowe w G. od 26 października 1992r. do 31 grudnia 2013r.

Zaprzestanie prowadzenia działalności i wykreślenie jej z ewidencji nastąpiło na wniosek odwołującego. Ubezpieczony nie wykazał niewypłacalności prowadzonej działalności. Nie było prowadzone postępowanie o ogłoszenie upadłości.

Ubezpieczony jest zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w G. od 8 stycznia 2014r. W okresie od (...). był uprawniony do pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Z dniem 16 lipca 2014r. wyczerpał półroczny okres pobierania tego zasiłku. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. W dniu 14 sierpnia 2014r. Powiatowy Urząd Pracy w G. wystawił mu zaświadczenie potwierdzające powyższe informacje.

W dniu 14 sierpnia 2014r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 września 2014r., ZUS O/Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia przedemerytalnego, uzasadniając, iż wprawdzie udowodnił 36 lat, 3 miesiące i 5 dni okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 28 dni nieskładkowych, jednak zaprzestanie prowadzenia przez niego działalności gospodarczej nie nastąpiło na skutek ogłoszenia upadłości.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, (...).

Natomiast w myśl ust. 3 tego przepisu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Niewątpliwie, ubezpieczony prowadził nieprzerwanie pozarolniczą działalność gospodarczą przez okres nie krótszy niż 24 miesiące, osiągnął wiek 61 lat, nadto posiada ponad 25 letni okres składkowy i nieskładkowy.

Ubezpieczony jest także zarejestrowany jako bezrobotny, posiada wymagany 6 miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, oraz w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Niezależnie od powyższego, w przypadku odwołującego, przesłanką konieczną do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego jest ogłoszenie upadłości prowadzonej działalności gospodarczej, czego wymaga art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych.

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, który odmówił ubezpieczonemu żadanego świadczenia. Podkreślić należy, że świadczenie przedemerytalne jest świadczeniem o charakterze wyjątkowym, przysługującym ubezpieczonym o długim stażu ubezpieczeniowym, którzy z przyczyn od siebie niezależnych utracili źródło dochodu, a ze względu na wiek nie mogą uzyskać prawa do emerytury. W związku z powyższym jest to świadczenie, którego warunki przyznania powinny być interpretowane ściśle, a dla uzyskania prawa do świadczenia konieczne jest łączne spełnienie wszystkich przesłanek wymienionych w ustawie.(wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30.01.2014 r., wydany w sprawie o sygnaturze akt III AUa 1313/13, lex nr 1422373).

Argumenty ubezpieczonego, że likwidacja działalności gospodarczej nastąpiła z uwagi na brak rentowności, w świetle przytoczonych przepisów prawa, nie mają znaczenia w rozpoznawanej sprawie. Wskazać należy, iż istnieje zasadnicza różnica pomiędzy osobą która na własny rachunek podejmuje działalność gospodarczą i ją wykonuje, a sytuacją pracownika, którego źródło dochodu jest uzależnione od pracodawcy. W związku z odmiennością statusu w/w grup ustawodawca uregulował ich sytuację prawną w sposób odmienny.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł, jak sentencji.

SSO Grażyna Łazowska